

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 14.7.2004
COM(2004) 501 definitief

2004/0170 (CNS)
2004/0171 (CNS)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

**betreffende de uitvoeringsmaatregelen voor de correctie van
begrotingsonevenwichtigheden overeenkomstig de artikelen 4 en 5 van het Besluit van
de Raad van (...) betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese
Gemeenschappen**

(ingediend door de Commissie)

TOELICHTING

1. INLEIDING

De Europese Unie vormt een gemeenschap met gezamenlijke doelstellingen. Sommige onderdelen van de EU-begroting zijn duidelijk gericht op de cohesiedoelstelling. Andere, via door de EU goedgekeurde programma's, op meer specifieke doelstellingen. Als gevolg hiervan zijn er wat de EU-begroting betreft altijd nettobetalers en netto-ontvangers. De uit het beleid voortvloeiende voordelen komen evenwel de Unie als geheel ten goede.

De voordelen die voor de lidstaten aan het EU-lidmaatschap verbonden zijn, blijven niet beperkt tot een eventueel batig nettosaldo van hun bijdragen aan en ontvangsten uit de EU-begroting. Uitgaven voor onderzoek of voor bescherming aan de grenzen bijvoorbeeld, komen immers niet alleen ten goede aan de direct begunstigen, maar creëren ook spill-overeffecten die de nationale grenzen overschrijden¹. Deze effecten, ook al zijn ze niet altijd kwantificeerbaar, hebben wel degelijk invloed op de begrotingssaldi.

Het vaststellen van de begrotingssaldi wordt voorts bemoeilijkt door een aantal belangrijke conceptuele en berekeningstechnische factoren. Bij de berekening van de begrotingssaldi moeten heel wat keuzen worden gemaakt: welke items op te nemen in de ontvangsten en uitgaven, welke referentieperioden aan te houden (cijfers op kasbasis of op transactiebasis, overschotten van vorige begrotingsjaren enz.)? Afhankelijk van de gemaakte keuzen, kunnen de verkregen begrotingssaldi aanzienlijke verschillen vertonen.

De omvang van de onevenwichtigheden heeft van tijd tot tijd aanleiding gegeven tot discussies. Na jaren van budgettaire impasse en felle meningsverschillen is bij de overeenkomst van Fontainebleau van 1984 de bestaande Britse correctie ingevoerd, die effectief werd gemaakt door het eigenmiddelenbesluit van 7 mei 1985. Het besluit daartoe is gebaseerd op het volgende algemene beginse²:

“... elke lidstaat die een buitensporige begrotingslast draagt naar de maatstaf van zijn relatieve welvaart, [kan] te zijner tijd voor een correctie in aanmerking komen.”

Het principe van een algemeen correctiemechanisme (“elke lidstaat”) is zodoende reeds in 1984 door de Europese Raad erkend. Voor de toepassing ervan worden twee criteria gehanteerd: de omvang van de begrotingsonevenwichtigheid (“buitensporig”) en de welvarendheid van een lidstaat in vergelijking met de EU als geheel (“relatieve welvaart”).

De argumenten op grond waarvan een exclusieve correctie voor het Verenigd Koninkrijk is toegestaan, houden vandaag minder steek dan ten tijde van de Europese

¹ Hiertoe behoren de besteding van ontvangsten van de begunstigde lidstaat aan goederen en diensten die in een andere lidstaat worden geproduceerd, de aankoop van financiële activa luidende in valuta's van verscheidene lidstaten enz.

² Europese Raad van Fontainebleau, Conclusies van het voorzitterschap, Bulletin van de Europese Gemeenschappen, 6-1984.

Raad van Fontainebleau het geval was en diverse andere lidstaten verkeren objectief gezien in een positie die vergelijkbaar is met die van het UK (zie paragraaf 2). Daarnaast moeten de lasten van de uitbreiding billijk worden verdeeld. Rekening houdende met het beginsel van Fontainebleau, gaan er daarom stemmen op dat de voorwaarden vervuld zijn om een algemeen correctiemechanisme (ACM) in te voeren. Hierna worden de parameters voor een dergelijk correctiemechanisme onderzocht en wordt een voorstel gedaan waarmee de volgende tweeledige doelstelling wordt beoogd:

- buitensporige negatieve begrotingssaldi vermijden, en terzelfder tijd de verschillen tussen nettobetalers met een vergelijkbaar welvaartspeil verkleinen;
- de financieringskosten van het mechanisme binnen redelijke perken houden.

2. VERGELIJKING HUIDIGE SITUATIE UK/ANDERE NETTOBETALERS

In de volgende twee subparagrafen worden de relatieve welvaart en de nettobegrotingssaldi van alle nettobetalers aan de EU-begroting onderzocht³.

2.1. Relatieve welvaart

De tabel hierna geeft een overzicht van het bruto nationaal inkomen (BNI) per hoofd van de bevolking, uitgedrukt in koopkrachtstandaard (KKS)⁴, in 2003, van alle lidstaten die in 2002 nettobetalers waren⁵.

Tabel 1. BNI per hoofd van de bevolking van de nettobetalers (in KKS) (gemiddelde EU-15. = 100)		
	2003	1984
Verenigd Koninkrijk	111,2	90,6
Denemarken	111,1	104,0
Oostenrijk	109,8	--
Nederland	106,6	95,0
Zweden	104,6	--
Frankrijk	104,2	104,0
Duitsland	98,6	109,6
Italië	97,3	92,9

Hieruit blijkt dat het BNI, in KKS, per hoofd van de bevolking in 2003 van alle nettobetalers aan de EU begroting varieert van 97 tot 111% van het gemiddelde voor EU-15. Het Verenigd Koninkrijk heeft met 111,2% de grootste relatieve welvaart,

³ De evaluatie en het voorstel die in deze mededeling zijn vevat, steunen op de meer gedetailleerde gegevens en analyse van de technische bijlage bij het eigenmiddelenverslag van de Commissie.

⁴ De KKS is een artificiële valuta waarmee verschillen in nationale prijsniveaus, die niet door de wisselkoersen worden weerspiegeld, zichtbaar worden gemaakt. Deze eenheid maakt het mogelijk om economische indicatoren van verschillende lidstaten grootschalig en zinvol onderling te vergelijken. De KKS-berekeningen zijn afkomstig van Eurostat.

⁵ De in dit document vermelde nettosaldi zijn inclusief administratieve uitgaven, naar analogie van die welke voor de Britse correctie worden gebruikt. Dit verklaart waarom België en Luxemburg niet tot de nettobetalers behoren.

hetgeen in schril contrast staat met de situatie van 1984, toen het VK van alle nettobetalers het minst welvarend was.

Gelet op de opvallende wending in de Britse situatie ten opzichte van de andere nettobetalers, is het gerechtvaardigd het bestaande correctiemechanisme opnieuw te bekijken in het licht van het beginsel van Fontainebleau, op grond waarvan het nettosaldo van een lidstaat moet worden beoordeeld naar de maatstaf van zijn relatieve welvaart.

2.2. Nettobegrotingssaldi vóór de Britse correctie

Het Britse nettobegrotingssaldo voor het begrotingsjaar 1985 (het eerste jaar waarin de correctie werd berekend) bedroeg -0,48% van het BNI vóór correctie. (Alhoewel precieze gegevens voor de andere lidstaten ontbreken, was Duitsland toentertijd de enige andere belangrijke nettobetalers aan de EU). Zoals uit de tabel hierna blijkt, is het Britse nettosaldo de jongste jaren nagenoeg op hetzelfde peil gebleven. Het gemiddelde nettobegrotingssaldo van de nettobetalers in EU-15 was in de periode 1996-2002 - vóór de Britse correctie en inclusief administratieve uitgaven:

Tabel 2. Nettobegrotingssaldi vóór de Britse correctie in EU-15 (nettobetalers; gemiddelden 1996-2002 op jaarbasis)	
	<i>% van BNI</i>
Verenigd Koninkrijk	-0,47%
Duitsland	-0,44%
Nederland	-0,43%
Zweden	-0,38%
Oostenrijk	-0,24%
Italië	-0,06%
Frankrijk	-0,04%

Bij ongewijzigde toepassing van het huidige mechanisme zullen de gemiddelde nettobegrotingssaldi in de periode 2008-2013⁶ voor alle nettobetalers zonder uitzondering verslechteren als gevolg van de kosten van de uitbreiding. De Commissie raamt, uitgaande van uitgaven in de orde van grootte van de maxima van de Financiële vooruitzichten (Mededeling van de Commissie van 10 februari 2003)⁷, de nettosaldo voor de nettobetalers als volgt :

⁶ De werkhypothese waarop deze ramingen steunen, worden nader toegelicht in de technische bijlage van het eigenmiddelenverslag.

⁷ COM(2004) 101 def.

Tabel 3. Geraamde nettobegrotingssaldi <u>vóór</u> de Britse correctie in EU-15 (nettobetalers; gemiddelden 2008-2013 ⁸ op jaarbasis)	
	<i>% van BNI</i>
Verenigd Koninkrijk	-0,62%
Nederland	-0,55%
Duitsland	-0,52%
Zweden	-0,47%
Oostenrijk	-0,37%
Italië	-0,29%
Frankrijk	-0,27%
Denemarken	-0,20%
Finland	-0,14%

Als de landbouwuitgaven voor EU-25 op het peil blijven dat door de Europese Raad van Brussel in oktober 2002 is vastgelegd en de “cohesieuitgaven” op het peil dat door de Commissie in het kader van doelstelling 1 en het Cohesiefonds is voorgesteld, zou een verlaging van het totale, door de Commissie voorgestelde niveau van de betalingskredieten van 1,14% van het BNI tot bijvoorbeeld 1,00%, slecht een zeer beperkte impact hebben op de omvang van de geraamde nettosaldi. Dit komt doordat de uitgaven ten behoeve van de nieuwe lidstaten daarvan in wezen geen invloed ondervinden en de verlaging tot stand zou worden gebracht door drastische kortingen van andere dan landbouwuitgaven voor EU-15 en/of uitgaven voor externe acties die geen deel uitmaken van de toegewezen uitgaven. De vermindering van de afdrachten van eigen middelen voor de nettobetalers zou met andere woorden grotendeels worden geneutraliseerd door een corresponderende vermindering van de EU-uitgaven ten behoeve van de betrokken lidstaten.

Zonder het correctiemechanisme zou het Verenigd Koninkrijk in de afgelopen zeven jaar gemiddeld de grootste nettobetalers aan de EU-begroting zijn geweest, en zou het land dit tot 2013 ook blijven. Het nettosaldo van respectievelijk NL, DE en, in mindere mate, SE is van dezelfde orde van grootte en de verwachting is dat dit ook zo blijft. Zoals hierboven kan worden geconstateerd, zijn deze drie lidstaten momenteel relatief gezien minder welvarend dan het Verenigd Koninkrijk.

Of de omvang van het nettobegrotingssaldo als “buitensporig” ten opzichte van de relatieve welvaart van een lidstaat moet worden aangemerkt, hangt in belangrijke mate af van wat de politiek als aanvaardbaar niveau van financiële solidariteit binnen de Unie beschouwt. Als de beslissing om het nettosaldo van het VK als “buitensporig” aan te merken, maatgevend is, moet de toepassing van het beginsel van Fontainebleau logischerwijs uitmonden in een uitbreiding van het correctiemechanisme tot andere lidstaten, die relatief gezien minder welvarend zijn en negatieve nettosaldi van dezelfde orde moeten dragen.

Een correctie exclusief aan één lidstaat toestaan, valt in geen geval te rechtvaardigen, zeker niet als men rekening houdt met de verwachte ontwikkeling van de

⁸ De correcties worden betaald in het jaar na dat waarop zij betrekking hebben. Daarom zijn de gemiddelden in deze tabel en de volgende berekend over een periode van zes jaar, aangezien de correctie voor 2007 wordt betaald in 2008 en de betaling van de correctie voor 2013 plaatsvindt in 2014.

nettobegrotingsaldi in de uitgebreide Unie bij ongewijzigd beleid. In de volgende paragraaf wordt hierop nader ingegaan.

3. GERAAMDE NETTOSALDI BIJ ONGEWIJZIGD EIGENMIDDELENBESLUIT

Uit ramingen blijkt dat de Britse correctie in de periode 2007-2013 met ruim 50% zal toenemen tot gemiddeld 7,1 miljard EUR, komende van gemiddeld 4,6 miljard EUR in de voorbije 7-jarige periode 1997-2003.

Als gevolg van de extra uitgaven die voor de uitbreiding vereist zijn, zal het nettosaldo van alle EU-15-lidstaten verslechteren. Niettegenstaande de Europese Raad van Berlijn in maart 1999 unaniem zijn goedkeuring heeft gehecht aan de uitbreiding met 10 nieuwe lidstaten, heeft het Verenigd Koninkrijk bedongen en verkregen dat bij de berekening van de Britse correctie rekening zou worden gehouden met de uitgaven die verband houden met de uitbreiding⁹, wat erop neerkomt dat het land voor het merendeel van de financiële gevolgen ervan gevrijwaard blijft. Dat is de hoofdverklaring voor de verwachte toename van de Britse correctie.

Dientengevolge zullen de kosten voor de lidstaten die de Britse correctie volledig meefinancieren, met inbegrip van alle nieuwe lidstaten, naar evenredigheid stijgen.

Als het huidige eigenmiddelenbesluit wordt gehandhaafd, zal het gemiddelde nettosaldo van de nettobetalers in de periode 2007-2013, na de Britse correctie, naar schatting als volgt zijn:

Tabel 4. Geraamde nettobegrotingsaldi <u>na de Britse correctie</u> (gemiddelden 2008-2013 op jaarbasis)	
	<i>% van BNI</i>
Nederland	-0,56%
Duitsland	-0,54%
Zweden	-0,50%
Oostenrijk	-0,38%
Italië	-0,41%
Cyprus ¹⁰	-0,37%
Frankrijk	-0,37%
Denemarken	-0,31%
Finland	-0,25%
Verenigd Koninkrijk	-0,25%

Volgens deze ramingen wordt het Verenigd Koninkrijk dus (samen met Finland) de kleinste nettobetalers aan de EU-begroting. Het land voldoet bijgevolg niet meer aan de criteria van het Fontainebleau-beginsel, zodat het huidige exclusieve correctiemechanisme moet worden herbekeken. De ontwikkeling van een algemeen correctiemechanisme op basis van het bestaande zou het mogelijk maken om dichter bij de oorspronkelijke doelstelling te komen, namelijk in verhouding tot de relatieve

⁹ Pretoetredingsuitgaven voor daadwerkelijke betalingen in het laatste jaar vóór de toetreding van kandidaat-lidstaten worden blijvend in mindering gebracht op de toegerekende uitgaven.

¹⁰ Overal in dit document hebben de ramingen betrekking op de gebieden onder controle van de Republiek Cyprus.

welvaart van een lidstaat buitensporige begrotingslasten te vermijden. Deze maatregel, die zou fungeren als een soort van “vangnet” wanneer de bijdragen van de grote nettobetalers een bepaalde grenswaarde overschrijden, kan bovendien bevorderlijk zijn voor een constructieve benadering en zodoende ervoor zorgen dat de Unie beschikt over de begrotingsmiddelen die zij nodig heeft om de politieke uitdagingen van de uitbreiding aan te nemen.

4. EEN ALGEMEEN CORRECTIEMECHANISME

4.1. Principe

Het voorgestelde correctiemechanisme kan niet los worden gezien van het ruimere kader dat door het financiële pakket van de Commissie voor de periode na 2006 wordt gevormd. Hoe de uiteindelijke nettopositie van de lidstaten, vóór en na correctie, er zal uitzien, zal immers worden bepaald door met betrekking tot de uitgavenzijde te nemen beslissingen.

De berekening van de algemene correctie zal steunen op het nettobegrotingssaldo van elke lidstaat in verhouding tot de totale EU-begroting. Het mechanisme zou in werking treden bij overschrijding van een bepaalde grenswaarde, uitgedrukt als percentage van het BNI van elke lidstaat. Deze waarde weerspiegelt het erkende minimumniveau van onbeperkte financiële solidariteit tussen de lidstaten en geeft aan wat als het ware als een *redelijke nettobijdrage* wordt beschouwd. Nettoposities die een dergelijke grenswaarde overschrijden, geven aanleiding tot een correctie (gedeeltelijke terugbetaling). Het correctiebedrag wordt verkregen door het gedeelte van het nettosaldo boven de grenswaarde te vermenigvuldigen met een terugbetalingsfactor (overeenkomend met het percentage van het te compenseren bedrag boven de vastgestelde grenswaarde). Als de som van alle correcties boven een bepaald bedrag uitkomt, wordt de terugbetalingsfactor proportioneel verlaagd. In bijlage 1 wordt nader ingegaan op de verschillende stappen en op de werking van het voorgestelde correctiemechanisme.

4.2. De hoogte van de grenswaarde

Er zijn simulaties verricht met grenswaarden variërend van 0 tot 0,50% van het BNI (en een terugbetaling van 66%).

Dit levert naargelang van de gebruikte grenswaarde het volgende totaal aan correcties op:

Hoogte van de grenswaarde (in % van BNI, EU-27)	Totaal aan correcties (in miljard euro)
0,00%	25,8
0,10%	19,8
0,20%	13,8
0,25%	11,1
0,30%	8,8
0,40%	5,2
0,50%	1,9

Het "neutraal punt" als het ware, dit is het punt waarbij het algemeen correctiemechanisme volgens de ramingen net evenveel zou kosten als het huidige correctiemechanisme voor het Verenigd Koninkrijk, gesteld dat dit gehandhaafd zou worden, ligt bij een grenswaarde van plusminus -0,25%. Een grenswaarde van minder dan 0,25% zou ertoe leiden dat de lidstaten die de Britse korting integraal financieren (en die momenteel ruim 90% van de totale kosten dragen) meer moeten betalen dan bij handhaving van het huidige correctiemechanisme voor het VK het geval zou zijn. Een grenswaarde van meer dan 0,25% zou minder kosten teweegbrengen voor de betrokken lidstaten, inclusief alle netto-ontvangers uit de EU-begroting.

De tabel hierboven toont dat het totale bedrag aan correcties bij een grenswaarde van 0,25% substantieel hoger zou liggen dan het geraamde bedrag van de Britse correctie bij handhaving van het huidige eigenmiddelenbesluit (EMB). Bij een grenswaarde van -0,25% zou het geraamde totaal aan (bruto)correcties iets meer dan 11 miljard EUR bedragen, wat aanzienlijk meer is dan de gemiddelde Britse (netto)correctie van ongeveer 7 miljard EUR die in dezelfde periode zou moeten worden betaald. Dit verschil valt te verklaren doordat ervan wordt uitgegaan dat de correcties zouden worden meegefinancierd door alle lidstaten in verhouding tot hun BNI-aandeel (zie verder, onder 4.3).

Dit betekent dat een algemeen correctiemechanisme, voor de lidstaten die geen begunstigde zijn, pas duurder zou worden dan de huidige regeling wanneer in totaal meer dan 11 miljard EUR aan correcties moet worden betaald.

Het effect van de invoering van een algemeen mechanisme met een grenswaarde is niet lineair. De gevolgen voor de nettosaldis van de lidstaten in vergelijking met de huidige situatie zijn afhankelijk van een combinatie van factoren, namelijk: a) de grootte van de begrotingsonevenwichtigheid van de lidstaat vóór correctie; b) de hoogte van de grenswaarde, en c) de voor de bestaande Britse correctie geldende financieringsregels.

Alle grote nettobetalers aan de EU-begroting (UK, DE, NL, SE) zouden bij een grenswaarde van 0,50% of minder van het BNI voordeel hebben bij het correctiemechanisme. Kleinere nettobetalers zouden afhankelijk van de hoogte van de grenswaarde correcties ontvangen. De individuele situatie van elke nettobetalers in vergelijking met de situatie waarin het huidige eigenmiddelenbesluit zou worden gehandhaafd, wordt bepaald door de volgende twee factoren:

- de grootte van het negatieve nettosaldo vóór correctie; waarbij kan worden aangetekend dat grotere nettobetalers zoals DE, NL en SE gewoonlijk beter af zijn (dan de kleinere) naarmate de grenswaarde lager ligt;
- de huidige financieringsregeling voor de Britse correctie, waarbij lidstaten die momenteel een bijzondere regeling genieten (DE, NL, SE, AT) hun voordeel (vergeleken met de kleinere nettobetalers) zien verkleinen naarmate de grenswaarde hoger ligt.

In het bijzonder moet er bij om het even welk toekomstig “rechtvaardiger” mechanisme op worden gelet dat de financiering voor de zogenoemde cohesielanden niet zwaarder uitvalt dan bij de huidige regeling.

4.3. Financiering

Het correctiemechanisme kan technisch gezien op drie manieren worden gefinancierd:

- Lidstaten die een correctie ontvangen, dragen niet bij in de financiering. In dit geval ligt de gehele financiële last bij lidstaten die samen minder dan 50% van het totale BNI van EU-27 uitmaken en waarvan een aantal een relatief laag welvaartspeil heeft. Hierdoor zou ofwel hun nettobegrotings situatie in een onaanvaardbare mate verslechteren, ofwel de omvang van de correcties drastisch moeten worden beperkt. Bovendien zouden de onderlinge verhoudingen kunnen worden scheefgetrokken, wanneer bijvoorbeeld een lidstaat die zich net onder de grenswaarde bevindt, zou moeten meebetalen en een lidstaat net boven die grens niet.
- De lidstaten dragen bij in de financiering van alle correcties, behalve die welke zij zelf ontvangen. Deze oplossing zou het voorstel aanzienlijk complexer maken, doordat de financiering per correctie zou moeten worden georganiseerd.
- Alle lidstaten dragen bij in de financiering van alle correcties. De respectieve aandelen in het totale correctiebedrag zouden worden bepaald door het aandeel in het BNI.

Om het stelsel haalbaar, doorzichtig en eenvoudig te maken, zouden alle lidstaten in de financiering van alle correcties moeten bijdragen (derde mogelijkheid).

Dit betekent eigenlijk dat de correcties aan de uitgavenzijde van de begroting moeten worden geboekt (en tevens exclusief via een verhoging van de BNI-middelenbron moeten worden gefinancierd). Er wordt niettemin voorgesteld de correcties aan de inkomstenzijde te blijven boeken, zoals voor de bestaande Britse correctie het geval is, om de begrotingsuitgaven niet kunstmatig op te drijven en zodoende de beschikbare marges onder de uitgavenmaxima overeenkomstig te verkleinen.

4.4. Vergelijking van correctiegrenswaarden

Bij een grenswaarde van -0,35% van het BNI worden de gemiddelde brutocorrecties voor de periode 2007-2012 (te financieren in 2008-2013) geraamd op circa 7 miljard EUR.

Vergelijking met de hoogte van de correctie in het huidige systeem wordt enigszins bemoeilijkt doordat het correctiemechanisme algemeen wordt en de financieringsregels veranderen. Aangezien alle lidstaten, ook die welke voordeel hebben van het mechanisme, bijdragen in de financiering van alle correcties, zal de totale nettocorrectie altijd kleiner zijn dan de brutocorrectie; onder het huidige systeem is er geen verschil tussen netto en bruto (wat het Verenigd Koninkrijk krijgt is gelijk aan wat andere lidstaten betalen).

De uiteindelijke nettosaldo van de grote nettobetalers na correctie zullen groter zijn dan de gestelde grenswaarde als gevolg van het gecombineerde effect van de gedeeltelijke terugbetaling en de bijdrage in de financiering van het correctiemechanisme. Anderzijds zal de last voor de lidstaten die hun aandeel in de financiering volledig moeten betalen en geen voordeel hebben van het mechanisme, lichter zijn dan nu het geval is, ook al is de totale brutocorrectie groter. Kortom, bij een grenswaarde van 0,35% BNI en een vooropgesteld maximumbedrag aan correcties van 7,5 miljard EUR, zou de totale last voor de betrokken lidstaten zelfs lichter zijn (ongeveer 1 miljard EUR) dan wat zij gemiddeld betaalden in de periode 2001-2004 en veel lichter in vergelijking met de geraamde kostprijs van de voortzetting van het huidige systeem in de komende periode van het financieel kader (zie tabel 6).

5. HET VOORSTEL VAN DE COMMISSIE

Ongeacht de formule waarvoor wordt gekozen, maakt een correctiemechanisme de financiering van de begroting complexer. Het basisvoorstel moet dan ook zo transparant mogelijk zijn. De parameters die momenteel worden gebruikt voor de berekening van de Britse correctie, behoren daarom slechts te worden gewijzigd als dat noodzakelijk is en vereenvoudigd waar dat mogelijk is.

Bijgevolg stelt de Commissie voor om het algemeen correctiemechanisme op de volgende principes te stelen:

- er wordt niet geraakt aan de in aanmerking genomen inkomstenbronnen (BTW + BNI). Eventuele andere complicaties¹¹ worden geëlimineerd;
- er wordt niet geraakt aan de uitgavenposten die in aanmerking worden genomen bij de toegerekende uitgaven;
- de financiering wordt vereenvoudigd en steunt uitsluitend op het BNI-aandeel; alle lidstaten dragen naar evenredigheid van hun relatieve welvaart bij in de financiering van het totaal aan correcties;
- de grenswaarde wordt vastgesteld op -0,35% van het BNI;
- er wordt een variabel terugbetalingspercentage toegepast van ten hoogste 66%, automatisch te verlagen bij overschrijding van het overeengekomen maximumbedrag in een begrotingsjaar;
- het voor terugbetaling beschikbaar maximumbedrag wordt vastgesteld op 7,5 miljard EUR.

In absolute cijfers zou het Verenigd Koninkrijk veruit de belangrijkste begunstigde van het algemeen correctiemechanisme zijn en gemiddeld een nettocompensatie ontvangen van ruim 2 miljard EUR per jaar, d.i. ongeveer dubbel zoveel als wat Duitsland netto zou krijgen.

¹¹ B.v. de berekening van het 'Britse voordeel' en de TEM-meevallers.

In de tabel hierna worden de geraamde nettobegrotingssaldi in de referentieperiode weergegeven, bij toepassing van het voorgestelde ACM en in de twee andere scenario's.

Tabel 6. Geraamde nettobegrotingssaldi (gemiddelde 2008-2013)			
	% van BNI		
	ACM	Huidig EMB	Geen correctie
Verenigd Koninkrijk	-0,51%	-0,25%	-0,62%
Nederland	-0,48%	-0,56%	-0,55%
Duitsland	-0,48%	-0,54%	-0,52%
Zweden	-0,45%	-0,50%	-0,47%
Oostenrijk	-0,41%	-0,38%	-0,37%
Italië	-0,35%	-0,41%	-0,29%
Frankrijk	-0,33%	-0,37%	-0,27%
Cyprus	-0,33%	-0,37%	-0,28%
Denemarken	-0,25%	-0,31%	-0,20%
Finland	-0,19%	-0,25%	-0,14%
Spanje	0,26%	0,23%	0,32%
Ierland	0,51%	0,47%	0,56%
Malta	1,10%	1,06%	1,16%
België ¹²	1,27%	1,21%	1,32%
Slovenië	1,34%	1,31%	1,40%
Portugal	1,54%	1,50%	1,60%
Griekenland	2,20%	2,16%	2,25%
Hongarije	3,09%	3,06%	3,15%
Tsjechische Republiek	3,21%	3,17%	3,26%
Slowakije	3,31%	3,27%	3,36%
Estland	3,79%	3,76%	3,85%
Polen	3,80%	3,76%	3,85%
Litouwen	4,44%	4,41%	4,50%
Letland	4,45%	4,40%	4,51%
Luxemburg ¹²	5,84%	5,80%	5,89%

Door toedoen van het voorgestelde mechanisme zouden de nettobegrotingssaldi van de grootste nettobetalers gemiddeld dichter bij elkaar liggen, voor UK, DE, NL en SE binnen een band van -0,51% tot -0,45%, tegenover een bandbreedte van -0,56% tot -0,25% in het kader van de Britse correctie (en -0,62% en -0,47% zonder correctie). Voor een aantal andere lidstaten (FR, IT, CY en AT) zou het gemiddelde nettosaldo schommelen tussen -0,40% en -0,30%, waarbij dat van AT iets groter zou zijn dan dat van de andere drie. DK en FI zouden overblijven als kleinere nettobetalers, met een geraamd gemiddeld nettosaldo van respectievelijk -0,19% en -0,25%.

Zelfs bij een grenswaarde van -0,35% zullen de uiteindelijke nettosaldis van de grote nettobetalers uitkomen boven de grenswaarde als gevolg van het gecombineerde effect van de gedeeltelijke terugbetaling en de bijdrage in de financiering van het correctiemechanisme. De uiteindelijke nettosaldis van de nettobetalers zouden hoe dan ook meer in overeenstemming zijn met het Fontainebleau-beginsel dan thans het geval is.

¹² Als administratieve uitgaven buiten beschouwing worden gelaten, behoren België en Luxemburg tot de nettobetalers.

Daarnaast zou de geraamde financieringslast van het algemeen correctiemechanisme voor alle andere lidstaten lichter zijn dan bij het huidige mechanisme.

6. OVERGANGSMAATREGELEN

Het is dienstig de invoering van een algemeen correctiemechanisme (ACM) voor begrotingsonevenwichtigheden vergezeld te laten gaan met overgangsmatregelen voor het Verenigd Koninkrijk om de financiële gevolgen van de verandering te verzachten. Om de totale kostprijs van het correctiesysteem niet buitensporig te doen stijgen, zou de toepassing van het algemeen mechanisme gefaseerd moeten worden ingevoerd voor de andere lidstaten die ervoor in aanmerking komen.

De hier voorgestelde oplossing is betrekkelijk eenvoudig en omvat, enerzijds, aanvullende betalingen voor het Verenigd Koninkrijk en, anderzijds, een gefaseerde invoering van het ACM voor de andere lidstaten (met onmiddellijke toepassing voor het UK).

6.1. Aanvullende betalingen voor het Verenigd Koninkrijk

Er wordt voorgesteld om gedurende een periode van 4 jaar, bovenop de correcties die het land in het ACM zal ontvangen, de volgende aanvullende ten gunste van het UK te doen:

- in 2008: 2 miljard EUR
- in 2009: 1,5 miljard EUR
- in 2010: 1,0 miljard EUR
- in 2011: 0,5 miljard EUR

Deze betalingen zouden de financiële gevolgen van de invoering van het ACM in 4 stappen verzachten voor het UK. Het land heeft de afgelopen jaren (periode 1997-2003) een nettocorrectie van gemiddeld 4,6 miljard EUR ontvangen. Verwacht wordt dat het UK de komende periode in het ACM jaarlijks gemiddeld 2,1 miljard EUR zal ontvangen. Door de voorgestelde overgangsmatregelen stijgt dit jaarlijks gemiddelde tot 3,1 miljard EUR.

Omdat deze forfaitaire betalingen bedoeld zijn om het huidige systeem te laten uitdoven, zouden zij volgens de huidige regels worden gefinancierd, d.w.z. niet door het UK en het aandeel van DE, NL, AT en SE beperkt tot 25% van wat zij normaal zouden betalen.

Voorts wordt voorgesteld om zowel die betalingen aan het UK als de financiering ervan neutraal te houden voor de berekening van de correcties in het voorgestelde ACM. Dit betekent concreet:

- de correcties in het ACM worden gebaseerd op de nettosaldi van de lidstaten exclusief het effect van de aanvullende betalingen;

- de aanvullende betalingen aan het UK worden niet meegerekend voor het voor terugbetaling beschikbare maximumbedrag (het plafond).

6.2. Gefaseerde invoering van het ACM voor de andere lidstaten

Om de hogere lasten van de voorgestelde aanvullende betalingen aan het UK op te vangen en zodoende de totale financieringskosten tijdens de overgangperiode te beperken, is het dienstig te voorzien in een gefaseerde invoering van het ACM voor de andere lidstaten. (Om de logica van de voorgaande paragraaf te respecteren, moet de toepassing van het nieuwe ACM voor het UK volledig en onmiddellijk zijn).

Daarom wordt voorgesteld om de terugbetalingsfactor, die wordt toegepast op het gedeelte van het nettosaldo van elke lidstaat boven de grenswaarde, als volgt gefaseerd in te voeren voor alle lidstaten (behalve voor het UK, dat vanaf het eerste jaar 66% zou ontvangen):

- in 2008: 33%
- in 2009: 50%
- in 2010: 50%
- in 2011: 66%

6.3. Simulatieresultaten

De voorgestelde overgangsregeling zou aan correcties in totaal (d.w.z. inclusief aanvullende betalingen aan het UK en het ACM) 7,205 miljoen EUR kosten, en het voorgestelde ACM gemiddeld 6,771 miljoen EUR gedurende de periode 2008-2013. Dit betekent een extra uitgave van circa 430 miljoen EUR per jaar.

De nettosaldi na de gefaseerde invoering worden in de tabel hierna weergegeven. Er kan worden vergeleken met de situatie zonder correctie, de situatie bij handhaving van het huidige eigenmiddelenbesluit en de situatie bij toepassing van het ACM zonder overgangsfase.

Geraamde nettobegrotingsaldi van de nettobetalers (gemiddelde 2008-2013)

% van BNI				
	Zonder correctie	Huidige Britse correctie	ACM met drempel van 0,35% en plafond van 7,5 miljard EUR	Commissie-voorstel: ACM + overgangsfase
	(1)	(2)	(3)	(4)
België	1,32%	1,21%	1,26%	1,26%
Tsjechische Republiek	3,26%	3,17%	3,20%	3,20%
Denemarken	-0,20%	-0,31%	-0,26%	-0,26%
Duitsland	-0,52%	-0,54%	-0,48%	-0,49%
Estland	3,85%	3,76%	3,79%	3,78%
Griekenland	2,25%	2,16%	2,19%	2,19%
Spanje	0,32%	0,23%	0,26%	0,25%
Frankrijk	-0,27%	-0,37%	-0,33%	-0,34%
Ierland	0,56%	0,47%	0,51%	0,50%
Italië	-0,29%	-0,41%	-0,35%	-0,36%
Cyprus	-0,28%	-0,37%	-0,33%	-0,34%
Letland	4,51%	4,40%	4,45%	4,44%
Litouwen	4,50%	4,41%	4,44%	4,43%
Luxemburg	5,89%	5,80%	5,83%	5,83%
Hongarije	3,15%	3,06%	3,09%	3,09%
Malta	1,16%	1,06%	1,10%	1,09%
Nederland	-0,55%	-0,56%	-0,48%	-0,50%
Oostenrijk	-0,37%	-0,38%	-0,41%	-0,41%
Polen	3,85%	3,76%	3,79%	3,79%
Portugal	1,60%	1,50%	1,54%	1,53%
Slovenië	1,40%	1,31%	1,34%	1,33%
Slowakije	3,36%	3,27%	3,30%	3,30%
Finland	-0,14%	-0,25%	-0,20%	-0,20%
Zweden	-0,47%	-0,50%	-0,45%	-0,46%
Verenigd Koninkrijk	-0,62%	-0,25%	-0,51%	-0,46%

7. CONCLUSIE

Op grond van een evaluatie van het eigenmiddelenstelsel is de Commissie van oordeel dat het bestaande, exclusieve, correctiemechanisme niet langer te rechtvaardigen is en stelt zij voor een algemeen mechanisme in te voeren om buitensporige negatieve begrotingsaldi te corrigeren.

BIJLAGE 1

Hoofdkenmerken van het voorgestelde algemeen correctiemechanisme

Het berekenen van de correcties in het kader van het voorgestelde mechanisme omvat de volgende stappen:

1. Berekening van de som van de aan elke lidstaat toegerekende uitgaven. De toegerekende uitgaven omvatten, zoals voor het huidige correctiemechanisme, alle "interne" uitgavencategorieën van de EU¹³.
2. Berekening van het procentuele aandeel van elke lidstaat in de totale toegerekende uitgaven.
3. Bepaling van het procentuele aandeel van elke lidstaat in de eigenmiddelenbetalingen. Aangezien de traditionele eigen middelen niet tot de in aanmerking genomen uitgavencategorieën behoren, bestaat het aandeel van elke lidstaat in de begrotingsontvangsten van de EU uit de som van het aandeel in de eigen middelen uit de BTW en dat in de eigen middelen uit het BNI¹⁴.
4. Voor elke lidstaat de uitkomst van stap 2 aftrekken van die van stap 3 om het percentage overeenkomend met het respectieve positieve/negatieve saldo te verkrijgen.
5. Voor elke lidstaat de uitkomst van stap 4 vermenigvuldigen met de totale toegerekende uitgaven om de netto begrotingsbijdrage/-ontvangsten in euro te verkrijgen.
6. De grenswaarde, zijnde de *redelijke nettobijdrage* (RNB), vermenigvuldigen met het BNI (in euro) van elke lidstaat en de uitkomst aftrekken van de uitkomst van stap 5.
7. Indien de uitkomst van stap 6 groter is dan nul, die uitkomst vermenigvuldigen met de terugbetalingsfactor om de correctie per lidstaat te verkrijgen en eventueel de terugbetalingsfactor proportioneel verlagen indien de som van alle correcties groter is dan het vooropgestelde voor terugbetaling beschikbare maximumbedrag (zie verder).

¹³ Dit betekent zo goed als alle uitgaven van de huidige rubriek 1 (landbouw) en rubriek 2 (structuurmaatregelen), en het merendeel van de uitgaven van rubriek 3 (intern beleid) en rubriek 5 (administratieve uitgaven), met uitzondering van enkele kleinere uitgavenposten die niet aan individuele lidstaten toewijsbaar zijn. De rubrieken 4 (externe maatregelen), 6 (reserves) en 7 (pretoetredingsstrategie) betreffen uitdrukkelijk "externe" uitgaven en worden daarom buiten beschouwing gelaten.

¹⁴ Het voorgestelde algemeen correctiemechanisme moet zo eenvoudig en doorzichtig mogelijk zijn. Daarom moeten alle bestaande complicaties in de berekening van de Britse korting die verband houden met de instandhouding van de Britse inkomenspositie van 1984 (aandeel in niet-afgetopte BTW, berekening van het "voordeel" en van de TEM-meevallers) worden geëlimineerd.

De totale kostprijs van het correctiemechanisme, d.w.z. de som van alle correcties, is begrensd tot een voor terugbetaling beschikbaar maximumbedrag (VTBM). Het VTBM moet vooraf voor de periode van de financiële vooruitzichten worden vastgesteld als jaarlijks bedrag ad hoc¹⁵.

Nettoposities boven de RNB komen in aanmerking voor een gedeeltelijke terugbetaling, dit is het correctiepercentage of de *terugbetalingsfactor* (TF), toe te passen op het gedeelte van het nettobegrotingsaldo van een lidstaat dat boven de grenswaarde uitkomt. Deze terugbetalingsfactor is een variabele met een bovengrens van 66% (momenteel toegepast voor de Britse correctie). De daadwerkelijke terugbetalingsfactor zal worden bepaald op basis van het voor terugbetaling beschikbare bedrag. Zodoende zal de terugbetalingsfactor automatisch worden verlaagd wanneer toepassing van het plafond van 66% leidt tot een overschrijding van het VTMB.

De gedeeltelijke terugbetaling vindt achteraf plaats, naar analogie van de huidige Britse correctie.

Het resultaat kan worden geresumeerd in de volgende formule voor de berekening van het algemeen correctiemechanisme:

$$C_x^{TF} = \left[\left(\frac{TA_x}{TA} - \frac{U_x}{U} * U - RNB * Y_x \right) * TF \right]$$

indien $C_x^{TF} > 0$

waarbij TF = 0,66 indien $\sum_x C_x^{0,66} \leq VTBM$ en

$$TF = \frac{VTBM}{\sum_x C_x^{0,66}} * 0,66 \text{ indien } \sum_x C_x^{0,66} > VTBM$$

Waarbij: TA = Totale BTW- en BNI-afdrachten van alle lidstaten voor het jaar t

TA_x = BTW- en BNI-afdrachten van lidstaat x voor het jaar t

U = Totale toegerekende uitgaven voor het jaar t

U_x = Aan lidstaat x toegerekende uitgaven voor het jaar t

C_x^{TF} = Correctie (tegen terugbetalingsfactor TF) voor lidstaat x voor het jaar t

RNB = Redelijke nettobijdrage (= grenswaarde) uitgedrukt in % van het BNI

¹⁵ Het is duidelijk dat het bepalen van de hoogte van het VTBM een discretionaire, niet verbindende beslissing is. Vanuit een oogpunt van politieke realiteitszin mag de kostprijs van de correcties evenwel niet hoger zijn dan de geraamde toekomstige kostprijs van de Britse correctie voor de lidstaten die momenteel een volledig aandeel in de financiering ervan hebben (namelijk alle lidstaten behalve UK, DE, NL, SE en AT).

Y_x = BNI van lidstaat x voor het jaar t

TF = Terugbetalingsfactor

VTBM = Voor terugbetaling beschikbaar maximumbedrag

$\sum_x C_x^{0,66}$ = Totale som van de correcties indien TF gelijk is aan 0,66

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 269,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid op artikel 173,

Gezien het voorstel van de Commissie¹⁶,

Gezien het advies van het Europees Parlement¹⁷,

Gezien het advies van de Rekenkamer¹⁸,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹⁹,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Raad van Berlijn van 24 en 25 maart 1999 heeft onder meer geconcludeerd dat het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen billijk, doorzichtig, kosteneffectief en eenvoudig moet zijn, en dat het gebaseerd moet zijn op criteria die het bijdragevermogen van iedere lidstaat het best weerspiegelen.
- (2) Het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen moet de zekerheid bieden van toereikende middelen voor een geordende ontwikkeling van het beleid van de Gemeenschappen, waarbij de noodzaak van een strakke begrotingsdiscipline niet uit het oog mag worden verloren.
- (3) Volgens Besluit 2000/597/EG, Euratom van de Raad van 29 september 2000 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen²⁰ wordt het bruto nationaal inkomen (BNI) voor het betrokken jaar vastgesteld tegen marktprijzen, zoals bepaald door de Commissie krachtens het Europees stelsel van geïntegreerde economische rekeningen (hierna: "ESR 95") overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2223/96.

¹⁶ PB C [...], [...], blz. [...].

¹⁷ Advies uitgebracht op (PB C [...] van [...], blz. [...]).

¹⁸ PB C [...], [...], blz. [...].

¹⁹ PB C [...], [...], blz. [...].

²⁰ PB L 253 van 7.10.2000, blz. 42.

- (4) Indien wijzigingen van het ESR 95 resulteren in significante veranderingen in het BNI als bepaald door de Commissie overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2223/96, moet de Raad besluiten of deze wijzigingen ook voor de eigen middelen gelden.
- (5) Overeenkomstig artikel 3, leden 1 en 2, van Besluit 2000/597/EG, Euratom van de Raad heeft de Commissie in december 2001 de nieuwe percentages, met twee decimalen, van het maximum van de eigen middelen en het maximum van de kredieten voor betalingen berekend volgens de daarin opgenomen formule.
- (6) Volgens de mededeling²¹ van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement van 12 december 2001 over de aanpassing van het maximumbedrag van de eigen middelen en van het maximum van de kredieten voor vastleggingen na de inwerkingtreding van Besluit 2000/597/EG, Euratom is het maximum van de eigen middelen vastgesteld op 1,24 % van het BNI van de Gemeenschappen tegen marktprijzen en het totale maximum van de kredieten voor vastleggingen op 1,31 % van het BNI van de Gemeenschappen.
- (7) In de toekomst moet een soortgelijke methode worden gebruikt bij wijzigingen van het ESR 95 die gevolgen kunnen hebben voor de hoogte van het BNI, indien de Raad besluit dat deze wijzigingen ook voor de eigen middelen gelden.
- (8) Nu de tijdens de Uruguayronde van multilaterale handelsbesprekingen gesloten overeenkomsten in het Gemeenschapsrecht zijn opgenomen, is er geen wezenlijk verschil meer tussen landbouwrechten en douanerechten. Het is derhalve dienstig dat dit onderscheid in het kader van de EU-begroting niet meer wordt gemaakt.
- (9) De BTW-grondslag van de lidstaten moet afgetopt blijven op 50 % van hun BNI.
- (10) Met het oog op de doorzichtigheid en de eenvoud wordt als uniform BTW-percentage een vast percentage voorgesteld. Om te voorkomen dat deze technische wijziging gevolgen heeft voor de afdrachten van BTW-middelen door de lidstaten, moet het vaste percentage het huidige uniforme afroepingspercentage weerspiegelen. Het uniforme BTW-percentage moet derhalve worden vastgesteld op 0,30 %.
- (11) De Europese Raad van 25 en 26 juni 1984 heeft verklaard dat elke lidstaat die een buitensporige begrotingslast draagt naar de maatstaf van zijn relatieve welvaart, te zijner tijd voor een correctie in aanmerking kan komen. Aangezien verschillende lidstaten met vergelijkbare welvaarniveaus een dergelijke begrotingslast dragen, moet de correctie voor begrotingsonevenwichtigheden die overeenkomstig artikel 4 van Besluit 2000/597/EG, Euratom van de Raad aan het Verenigd Koninkrijk is toegekend, worden vervangen door een algemeen systeem voor de correctie van begrotingsonevenwichtigheden.
- (12) Het is dienstig de invoering van een algemeen correctiemechanisme voor begrotingsonevenwichtigheden vergezeld te laten gaan met overgangsmaatregelen voor het Verenigd Koninkrijk om de financiële gevolgen van de verandering te verzachten. Om de totale kostprijs van het correctiesysteem niet buitensporig te doen

²¹ COM(2001) 801 def.

stijgen, zou de toepassing van het algemene mechanisme gefaseerd moeten worden ingevoerd voor de andere lidstaten die ervoor in aanmerking komen.

- (13) De Commissie zal de mogelijkheden om een andere eigenmiddelenstructuur tot stand te brengen door de invoering van een puur fiscale bron van eigen middelen met ingang van 1 januari 2014, verder blijven onderzoeken en zal daartoe een passend voorstel bij de Raad indienen.
- (14) Er dient te worden voorzien in bepalingen die de overgang mogelijk maken van het bij Besluit 2000/597/EG, Euratom ingevoerde stelsel naar het uit dit besluit voortvloeiende stelsel,

HEEFT DE VOLGENDE BEPALINGEN VASTGESTELD WAARVAN HIJ DE AANNEMING DOOR DE LIDSTATEN AANBEVEELT:

Artikel 1

Aan de Gemeenschappen worden overeenkomstig de in de volgende artikelen vastgelegde regels eigen middelen toegekend voor de financiering van de begroting van de Europese Unie overeenkomstig artikel 269 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (hierna: "EG-Verdrag") en artikel 173 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (hierna: "EGA-Verdrag").

De begroting van de Europese Unie wordt, onverminderd andere ontvangsten, volledig uit de eigen middelen van de Gemeenschappen gefinancierd.

Artikel 2

1. De op de begroting van de Europese Unie opgevoerde eigen middelen worden gevormd door de ontvangsten uit:

a) de heffingen, premies, extra bedragen of compenserende bedragen, aanvullende bedragen of aanvullende elementen, rechten van het gemeenschappelijk douanetarief en de overige door de instellingen van de Gemeenschappen ingevoerde of in te voeren rechten op het handelsverkeer met niet-lidstaten, de douanerechten op de onder het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal vallende producten, alsmede de bijdragen en andere heffingen die in het kader van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker zijn vastgesteld;

b) de toepassing van een voor alle lidstaten geldend uniform percentage op de BTW-grondslag die op uniforme wijze is vastgesteld volgens communautaire voorschriften. De hiertoe in aanmerking te nemen grondslag mag niet meer bedragen dan 50 % van het BNI van elke lidstaat, als omschreven in lid 7;

c) de toepassing van een, met inachtneming van alle andere ontvangsten, in het kader van de begrotingsprocedure vast te stellen percentage op de som van het BNI van alle lidstaten.

2. De ontvangsten uit andere belastingen die in het kader van een gemeenschappelijk beleid overeenkomstig het EG-Verdrag of het Euratom-Verdrag worden ingesteld, voorzover de procedure van artikel 269 van het EG-Verdrag of van artikel 173 van het Euratom-Verdrag

is voltooid, vormen eveneens eigen middelen die op de begroting van de Europese Unie worden opgevoerd.

3. De lidstaten houden 25 % van de in lid 1, onder a), bedoelde bedragen in als inningskosten.

4. Het in lid 1, onder b), bedoelde uniforme percentage bedraagt 0,30 %.

5. Het overeenkomstig lid 1, onder c), vastgestelde percentage is van toepassing op het BNI van elke lidstaat.

6. Indien de begroting bij het begin van het begrotingsjaar niet is vastgesteld, blijven het voordien vastgestelde uniforme BTW-percentages en het op het BNI van de lidstaten toe te passen percentage van toepassing tot de inwerkingtreding van de nieuwe percentages.

7. Voor de toepassing van dit besluit wordt het BNI voor het betrokken jaar berekend tegen marktprijzen, zoals bepaald door de Commissie krachtens het ESR 95, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2223/96.

Indien wijzigingen van het ESR 1995 resulteren in significante veranderingen in het BNI, zoals bepaald door de Commissie, besluit de Raad, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Europees Parlement, met eenparigheid van stemmen of deze wijzigingen gelden voor de toepassing van dit besluit.

Artikel 3

1. Het totale bedrag van de aan de Gemeenschappen ter dekking van de kredieten voor betalingen toegewezen eigen middelen mag niet hoger zijn dan 1,24 % van de som van de BNI's van de lidstaten.

2. De in de algemene begroting van de Gemeenschappen opgevoerde kredieten voor vastleggingen moeten een geordende ontwikkeling te zien geven tot een totaal bedrag dat niet hoger is dan 1,31 % van de som van de BNI's van de lidstaten.

Er wordt een gepaste verhouding tussen de kredieten voor vastleggingen en de kredieten voor betalingen in acht genomen om ervoor te zorgen dat zij verenigbaar zijn en om in de volgende jaren de hand te kunnen houden aan het in lid 1 vermelde maximum.

3. Bij wijzigingen van het ESR 95 die leiden tot veranderingen van de hoogte van het BNI die voor de toepassing van dit besluit gelden, worden de in de leden 1 en 2 vastgestelde maxima voor kredieten voor betalingen en kredieten voor vastleggingen door de Commissie opnieuw berekend volgens de volgende formule:

$$1,24\%(1,31\%)* \frac{BNI_{t-2} + BNI_{t-1} + BNI_t \text{ huidig ESR}}{BNI_{t-2} + BNI_{t-1} + BNI_t \text{ gewitz ESRd}}$$

waarbij t het laatste volledige jaar is waarvoor gegevens van Eurostat beschikbaar zijn.

Artikel 4

1. Aan elke lidstaat met een negatieve begrotingsonevenwichtigheid boven een grenswaarde die gelijk is aan een bepaald percentage van zijn BNI, wordt een correctie toegekend. Het totaalbedrag van de correcties in een bepaald jaar is niet hoger dan een voor terugbetaling beschikbaar maximumbedrag in euro. De Raad stelt overeenkomstig de procedure van artikel 279, lid 2, van het EG-Verdrag de uitvoeringsmaatregelen vast voor de berekening en de financiering van de correcties, met name de grenswaarde en het voor terugbetaling beschikbare maximumbedrag.

Deze correcties worden bepaald:

a) door voor elke lidstaat de begrotingsonevenwichtigheid te berekenen als het verschil in een begrotingsjaar tussen:

- het procentuele aandeel van de betrokken lidstaat in de som van de BTW- en de BNI-afdrachten, en

- het procentuele aandeel van de betrokken lidstaat in de totale toegerekende uitgaven;

b) door het aldus verkregen verschil te vermenigvuldigen met de totale toegerekende uitgaven;

c) door van het resultaat van b) het product van het BNI van de betrokken lidstaat en de grenswaarde af te trekken;

d) door het resultaat van c), indien dit positief is, te vermenigvuldigen met een terugbetalingsfactor die wordt vastgesteld op ten hoogste 0,66 en die zo nodig naar evenredigheid wordt verlaagd om het voor terugbetaling beschikbare maximumbedrag in acht te nemen.

2. De volgende overgangsmaatregelen zijn van toepassing:

a) bovenop de correcties die uit de toepassing van artikel 4, lid 1, van dit besluit voortvloeien, ontvangt het Verenigd Koninkrijk de volgende betalingen:

in 2008: 2,0 miljard EUR

in 2009: 1,5 miljard EUR

in 2010: 1,0 miljard EUR

in 2011: 0,5 miljard EUR

Deze bedragen worden gefinancierd overeenkomstig het bepaalde in artikel 5 van Besluit 2000/597/EG, Euratom van de Raad.

Deze bedragen en de financiering ervan worden niet in aanmerking genomen voor de berekening van de correcties als bedoeld in artikel 4, lid 1, onder d), van dit besluit.

b) De maximale terugbetaling als bedoeld in artikel 4, lid 1, onder d), van dit besluit wordt voor alle lidstaten, met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk, overeenkomstig het volgende tijdpad in fasen ingevoerd

in 2008: 33%
in 2009: 50%
in 2010: 50%
in 2011: 66%

Artikel 5

1. De financiële last van de correcties wordt als volgt door alle lidstaten gedragen: de verdeling van de last wordt berekend volgens het aandeel van elke lidstaat in het totale BNI van de EU.
2. De correctie wordt aan de betrokken lidstaat toegekend in de vorm van een vermindering van zijn afdrachten ten gevolge van de toepassing van artikel 2, lid 1, onder c). De door alle lidstaten gedragen financiële last wordt toegevoegd aan hun afdrachten ten gevolge van de toepassing voor elke lidstaat van artikel 2, lid 1, onder c).
3. De Commissie voert de voor de toepassing van artikel 4 en dit artikel vereiste berekeningen uit.
4. Indien de begroting aan het begin van het begrotingsjaar niet is vastgesteld, blijven de correctie ten behoeve van een of meer lidstaten en de door de alle lidstaten gedragen financiële last van toepassing zoals zij in de laatste definitief vastgestelde begroting waren opgenomen.

Artikel 6

De in artikel 2 bedoelde ontvangsten dienen zonder onderscheid te worden gebruikt voor de financiering van alle uitgaven die op de begroting zijn opgevoerd.

Artikel 7

Het eventuele overschot van de ontvangsten van de Gemeenschappen ten opzichte van de totale werkelijke uitgaven gedurende een begrotingsjaar wordt naar het volgende begrotingsjaar overgedragen.

Artikel 8

1. De in artikel 2, lid 1, onder a), bedoelde eigen middelen van de Gemeenschappen worden door de lidstaten geïnd overeenkomstig de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, die waar nodig aan de communautaire voorschriften worden aangepast.

De Commissie onderzoekt regelmatig de nationale bepalingen waarvan de lidstaten haar in kennis stellen, deelt de lidstaten de aanpassingen mede die zij noodzakelijk acht om deze bepalingen in overeenstemming te brengen met de communautaire voorschriften, en brengt verslag uit aan de begrotingsautoriteit.

De lidstaten stellen de in artikel 2, lid 1, onder a) tot c), bedoelde middelen ter beschikking van de Commissie.

2. Onverminderd het in artikel 248 van het EG-Verdrag en artikel 160 C van het Euratom-Verdrag bedoelde onderzoek van de rekeningen en van de wettigheid en regelmatigheid, waarbij met name de betrouwbaarheid en doelmatigheid van de nationale stelsels en methoden voor de vaststelling van de grondslag van de eigen middelen uit de BTW en het BNI worden onderzocht, en onverminderd de krachtens artikel 279, lid 1, onder b), van het EG-Verdrag en artikel 183, onder c), van het Euratom-Verdrag georganiseerde controles, stelt de Raad met eenparigheid van stemmen, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Europees Parlement, de bepalingen vast die nodig zijn voor de uitvoering van dit besluit, alsmede de bepalingen betreffende het toezicht op de inning, de terbeschikkingstelling aan de Commissie en de betaling van de in de artikelen 2 en 5 bedoelde ontvangsten.

Artikel 9

De Commissie dient bij de Raad een voorstel in tot wijziging van de eigenmiddelenstructuur door middel van de invoering, met ingang van 1 januari 2014, van een puur fiscale bron van eigen middelen.

Artikel 10

1. Dit besluit wordt door de secretaris-generaal van de Raad ter kennis van de lidstaten gebracht en wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

De lidstaten stellen de secretaris-generaal van de Raad onverwijld in kennis van de voltooiing van de volgens hun grondwettelijke bepalingen voor de aanneming van dit besluit vereiste procedures.

Dit besluit treedt in werking op de eerste dag van de maand volgende op de datum van ontvangst van de laatste van de in de tweede alinea bedoelde kennisgevingen. Het is van kracht met ingang van 1 januari 2007.

2. a) Behoudens het bepaalde onder b) wordt Besluit 2000/597/EG, Euratom op 1 januari 2007 ingetrokken. Verwijzingen naar het besluit van de Raad van 21 april 1970 betreffende de vervanging van de financiële bijdragen van de lidstaten door eigen middelen van de Gemeenschappen²², Besluit 85/257/EEG, Euratom van de Raad van 7 mei 1985 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen²³, Besluit 88/376/EEG, Euratom, Besluit 94/728/EG, Euratom of Besluit 2000/597/EG, Euratom worden beschouwd als verwijzingen naar het onderhavige besluit.

b) De artikelen 2, 4 en 5 van Besluit 88/376/EEG, Euratom, Besluit 94/728/EG, Euratom en Besluit 2000/597/EG, Euratom blijven van toepassing op de berekening en de aanpassing van de ontvangsten die voortvloeien uit de toepassing van een voor alle lidstaten geldend uniform percentage op de BTW-grondslag die op uniforme wijze is vastgesteld en beperkt tot 50 of

²² PB L 94 van 28.4.1970, blz. 19.

²³ PB L 128 van 14.5.1985, blz. 15. Besluit ingetrokken bij Besluit 88/376/EEG, Euratom.

55 % van het BNP of BNI van elke lidstaat, al naar het jaar, en op de berekening van de correctie voor begrotingsonevenwichtigheden ten behoeve van het Verenigd Koninkrijk voor de jaren 1988 tot 2006.

c) Op de in artikel 2, lid 1, onder a), bedoelde bedragen die vóór 28 februari 2001 door de lidstaten beschikbaar hadden moeten worden gesteld overeenkomstig de geldende communautaire voorschriften, wordt door de lidstaten 10 % als inningskosten ingehouden.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De Voorzitter

TOELICHTING

Dit voorstel heeft als doel de uitvoeringsmaatregelen voor de correctie van begrotingsonevenwichtigheden vast te stellen zoals bedoeld in het besluit van de Raad van (...) betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen. Dit voorstel voor een verordening van de Raad vervangt de berekeningsmethode van 29 september 2000²⁴.

²⁴ *De berekening, financiering, betaling en opneming in de begroting van de correctie van begrotingsonevenwichtigheden overeenkomstig de artikelen 4 en 5 van het Besluit van de Raad betreffende het stelsel van eigen middelen van de EU (Raad van de Europese Unie, 10646/00 ADD 2).*

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

betreffende de uitvoeringsmaatregelen voor de correctie van begrotingsonevenwichtigheden overeenkomstig de artikelen 4 en 5 van het Besluit van de Raad van (...) betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 279, lid 2,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid op artikel 183,

Gelet op Besluit 200x/xxx/EG, Euratom van de Raad van (...) betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen²⁵, en met name op de artikelen 4 en 5,

Gezien het voorstel van de Commissie²⁶,

Gezien het advies van het Europees Parlement²⁷,

Gezien het advies van de Rekenkamer²⁸,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig het besluit van de Raad van (...) wordt de correctie van begrotingsonevenwichtigheden die krachtens artikel 4 van Besluit 2000/597/EG? Euratom van de Raad aan het Verenigd Koninkrijk wordt toegekend, vervangen door een algemeen systeem voor de correctie van buitensporige negatieve begrotingsonevenwichtigheden.
- (2) Overeenkomstig het besluit van de Raad van (...) stelt de Raad de uitvoeringsmaatregelen voor de berekening en de financiering van deze correcties vast, met name de grenswaarde en het voor terugbetaling beschikbare maximumbedrag.
- (3) De categorieën uitgaven en ontvangsten die voor de berekening van de correcties in aanmerking worden genomen, moeten worden gedefinieerd.

²⁵ PB L [...], [...], blz. [...].

²⁶ PB C [...], [...], blz. [...].

²⁷ PB C [...], [...], blz. [...].

²⁸ PB C [...], [...], blz. [...].

- (4) De regels voor de opnemings van de correcties in de begroting moeten worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De berekening van het bedrag van de correctie van de begrotingsonevenwichtigheden van de lidstaten voor het jaar t overeenkomstig artikel 4 van Besluit (...) van de Raad geschiedt:

a) door voor elke lidstaat de begrotingsonevenwichtigheid te berekenen als het verschil tussen:

- het procentuele aandeel van de betrokken lidstaat in de totale BTW- en BNI-afdrachten voor het jaar t , en

- het procentuele aandeel van de betrokken lidstaat in de totale toegerekende uitgaven;

b) door het aldus verkregen verschil te vermenigvuldigen met de totale toegerekende uitgaven;

c) door van het resultaat van b) het product van het bruto nationaal inkomen (BNI) van de betrokken lidstaat en de grenswaarde af te trekken;

d) door het resultaat van c), indien dit positief is, te vermenigvuldigen met een terugbetalingsfactor die wordt vastgesteld op ten hoogste 0,66 en die zo nodig naar evenredigheid wordt verlaagd om het voor terugbetaling beschikbare maximumbedrag in acht te nemen.

2. Het resultaat van de stappen a) tot en met d) stemt overeen met de volgende formule:

$$C_x^{TF} = \left[\left(\frac{TA_x}{TA} - \frac{U_x}{U} * U - RNB * Y_x \right) \right] * TF$$

indien $C_x^{TF} > 0$

waarbij $TF = 0,66$ indien $\sum_x C_x^{0,66} \leq VTBM$ en

$$TF = \frac{VTBM}{\sum_x C_x^{0,66}} * 0,66 \text{ indien } \sum_x C_x^{0,66} > VTBM$$

Waarbij: TA = Totale BTW- en BNI-afdrachten van alle lidstaten voor het jaar t

TA_x = BTW- en BNI-afdrachten van lidstaat x voor het jaar t

U = Totale toegerekende uitgaven voor het jaar t
 U_x = Aan lidstaat x toegerekende uitgaven voor het jaar t
 C_x^{TF} = Correctie (tegen terugbetalingsfactor TF) voor lidstaat x voor het jaar t
RNB = Redelijke nettobijdrage (= grenswaarde) uitgedrukt in % van het BNI
 Y_x = BNI van lidstaat x voor het jaar t
TF = Terugbetalingsfactor
VTBM = Voor terugbetaling beschikbaar maximumbedrag
 $\sum_x C_x^{0,66}$ = Totale som van de correcties indien TF gelijk is aan 0,66

3. Voor de berekening van de correcties omvatten de BTW- en BNI-afrachten niet de betalingen in verband met de correcties.

Artikel 2

1. De in artikel 1 genoemde grenswaarde is gelijk aan 0,35 % van het BNI van de betrokken lidstaat.
2. Het in artikel 1 genoemde voor terugbetaling beschikbare maximumbedrag (VTBM) is gelijk aan 7,5 miljard EUR.

Artikel 3

1. De verdeling van de totale last van de correcties overeenkomstig artikel 5 van Besluit (...) van de Raad wordt berekend volgens het aandeel van elke lidstaat in het totale BNI van de EU in het jaar t .
2. De correctie wordt aan de betrokken lidstaat toegekend in de vorm van een vermindering van zijn afdrachten ten gevolge van de toepassing van artikel 2, lid 1, onder c), van Besluit (...) van de Raad.
3. De door alle lidstaten gedragen financiële last van de correcties wordt toegevoegd aan hun afdrachten ten gevolge van de toepassing voor elke lidstaat van artikel 2, lid 1, onder c) van Besluit (...) van de Raad.

Artikel 4

1. Het begrip uitgaven dat bij de berekening van de correcties wordt gebruikt, omvat de werkelijke betalingen (besteding van de kredieten voor betalingen) in het betrokken jaar (het jaar t) uit de kredieten voor betalingen van dat jaar alsmede de betalingen uit overgedragen niet-bestede kredieten voor betalingen naar het volgende jaar (van het jaar t naar het jaar $t+1$). Alleen de gebruikte kredieten voor betalingen, d.w.z. het werkelijk betaalde bedrag, wordt in aanmerking genomen.
2. Voor de toewijzing van uitgaven aan de lidstaten gelden de volgende regels:

In het algemeen worden de betalingen toegewezen aan de lidstaat waar de voornaamste ontvanger is gevestigd. Wanneer de Commissie echter bekend is dat de betrokken ontvanger als tussenpersoon optreedt, worden de betalingen zo mogelijk toegewezen aan de lidstaat of

lidstaten waar de eindbegunstigden verblijven, overeenkomstig hun aandelen in deze betalingen.

De totale toegerekende uitgaven zijn gebaseerd op de totale uitgaven van de algemene begroting van de Europese Unie, exclusief de volgende twee grote uitgavencategorieën.

- *Uitgaven voor het extern beleid*, inclusief pretoetredingsuitgaven of uitbreidingsgerelateerde uitgaven in derde landen alsmede andere uitgaven ten behoeve van ontvangers buiten de Unie, zoals uitgaven voor ontwikkelingssamenwerking, buiten de EU gedane onderzoeksuitgaven, aan ontvangers buiten de Unie betaalde administratieve uitgaven, enz.

- *Uitgaven die niet kunnen worden toegewezen of geïdentificeerd* als gevolg van conceptuele of andere moeilijkheden, zoals uitgaven voor representatie, dienstreizen en vergaderingen en andere bijeenkomsten, alsmede betalingen in verband met grensoverschrijdende communautaire initiatieven, de bevordering van interregionale samenwerkingsacties en andere grensoverschrijdende acties.

Artikel 5

1. Het bedrag van de correcties wordt in twee stappen in de begroting opgenomen:

a) Het resultaat van de eerste, voorlopige berekening van het bedrag van de correcties voor het jaar t wordt in het voorontwerp van begroting van het jaar $t+1$ opgenomen. De berekening is gebaseerd op de meest recente gegevens die voor ontvangsten en uitgaven beschikbaar zijn.

b) Het resultaat van de definitieve berekening van het bedrag van de correcties voor het jaar t wordt in een gewijzigde begroting van het jaar $t+3$ opgenomen. De berekening is gebaseerd op de gegevens over BTW-grondslagen, BNI en toegewezen uitgaven met betrekking tot het jaar t zoals bekend op 31 december van het jaar $t+2$, die zo nodig worden omgerekend in euro tegen het jaargemiddelde van de wisselkoers van het jaar t .

Om het aandeel van elke lidstaat in de totale BTW- en BNI-afdrachten te berekenen, wordt de begroting van het jaar t herberekend op basis van het resultaat van de kredieten voor betalingen van het jaar t , verminderd met de overige ontvangsten voor het jaar t (exclusief het saldo van het voorafgaande begrotingsjaar of andere saldi of aanpassingen van saldi van voorgaande jaren) en het werkelijke bedrag van de in het jaar t ter beschikking gestelde traditionele eigen middelen. Het resterende bedrag wordt tot het uniforme BTW-afroepingspercentage gefinancierd met de eigen middelen uit de BTW en voor het bedrag dat dan nog nodig is om de begroting in evenwicht te brengen, met de BNI-middelen.

2. De financiering van de in lid 1, onder a), genoemde correcties wordt berekend op basis van de meest recente gegevens over het BNI van de lidstaten voor het jaar t die beschikbaar zijn wanneer het voorontwerp van begroting wordt opgesteld.

3. Met betrekking tot de financiering van de in lid 1, onder b), genoemde correcties voor het jaar t wordt ook een definitieve berekening uitgevoerd. De berekening is gebaseerd op het BNI van de lidstaten in het jaar t zoals bekend op 31 december van het jaar $t+2$, dat zo nodig wordt omgerekend in euro tegen het jaargemiddelde van de wisselkoers van het jaar t . De definitieve financieringsgegevens worden vergeleken met de betalingen in verband met de

correcties voor het jaar t die reeds in het jaar $t+1$ in de begroting zijn opgenomen. Het saldo per lidstaat wordt in het desbetreffende hoofdstuk van de in lid 1, onder b), genoemde gewijzigde begroting opgenomen en in nationale valuta omgerekend tegen het jaargemiddelde van de wisselkoers van het jaar t .

Artikel 6

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. Zij is van kracht overeenkomstig het bepaalde in artikel 10 van Besluit (...) van de Raad.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De Voorzitter